

Τίτλος ποιητικής συλλογής: <<Καθρεφτίζοντας την ελληνική ψυχή>>

Ιχνηλάτηση

Στη ροή του χρόνου που καθρεφτίζει τα βήματα των ημερών μας κόντρα στο ρεύμα, πασχίζω να βρω ένα βήμα, ένα πλησίασμα για να εκφράσω αυτό που πρεσβεύει κι ενεπλέκεται στο καθρέφτισμα απ' τις πηγές των αντιθέσεων της ψυχής.

Σ' ότι την ξυπνάει και μαγνητίζει όλες τις συντεταγμένες της μεστώνουν οι ποιητικοί στίχοι που λειτουργούν ως ικετευτικές πνοές, ως ευαίσθητες επιρροές κι ως βέλη υπόμνησης. Το τόξο της εντολής όμως ξεπερνά το ανθρώπινο χέρι.

Μια μυστική ενέργεια συντάσσεται με την ψυχή, καλλωπίζεται με στοιχεία, προτρέπει ν' ακολουθήσουμε την καρποφόρα οδό του θείου νόμου του πνεύματος, την οδηγήσασα στην εξέλιξη του νοήματός του. *Όλοι ζούμε στο φως του ίδιου ουρανού! Στις ακτές της απεραντοσύνης σχηματίζονται τα κοχύλια της ψυχής και στους ροδώνες της αντοχής επιζεί η αγάπη και η πολύτιμη ανταμοιβή της όπου ο λίχνος της σκορπά το άπειρο φως του Θεού!*

Αναζητούμε την πνευματικότητα, κάπου να ακουμπήσουμε την ψυχή μας, λύτρωσης εναρμόνιση. Ν' αποκτήσουμε μια αναγεννημένη επικαιρότητα. Μας τυλίζει η ομίχλη της ανησυχίας.

Η πίστη μας για εξελικτικούς στόχους και για την σύγχρονη ταυτότητά μας έχει κλονιστεί. Το δέντρο όμως της θρησκευτικής μας πίστης αντέχει. Θα φέρει τα υποσχόμενα θαύματα. Είναι η άσβεστη φωτιά που ατσαλώνει τις αντοχές μας. Κατανοούμε όταν πιστεύουμε!

Επιστρατεύουμε στο χώρο του ανθοφόρου αγώνα με συναίσθηση ψυχής, δυνάμεις υγιείς, αρετές που φρουρούν τις αισθήσεις και την αγνότητα της σκέψης μας. Έτσι θα σταθμίζεται η νικήτρια θέλησή μας, προασπίζοντας την αλήθεια! «η ισχύς εν τη ενώσει». Μια ευλογία, ενίσχυση. Μας διαπερνά ενάρετο ρίγος. Ανεβαίνουμε στο ρυθμό μιας προσευχής, στο ξεχασμένο μας ευφρόσυνο ανάγνωσμα των θείων παραβολών που αποτελεί την ορατή εγγύηση, το ουράνιο τόξο υπενθύμισης.

Καλλιεργούμε αξίες που προάγουν αυτοσεβασμό! Άγιο πνεύμα, ζωή,

μετοχή της χάριτος, κάλεσμα μετανοίας, μυστήριο αναμμένο, ποταμάκι που κελαρύζει ακούραστα είναι το θείο κήρυγμα!

Αρματωνόμαστε με τα πνευματικά μας όπλα: την προσευχή, τη νηστεία. Ανυψώνουμε καθαρό νου και καθαρά καρδιά. Ο Λόγος του Θεού μας ζωντανεύει, είναι το φρούριο κατά των κακών προκλήσεων. Ενισχύουμε την καλή μας διάθεση για να ορθοποδήσουμε.

Προσευχόμαστε! Πόσο δυνατά όμως χτυπάμε την πόρτα για να μας ανοιχτεί; Βγαίνει η φωνή μας με απόλυτη πίστη κι αφοσίωση απ' τα βάθη της ψυχής μας χωρίς να περιοριστεί η σκέψη μας; Καλλιεργείται η αγάπη και η ενότητα;

Δοκιμαζόμαστε. Εκπλησσόμαστε για το πόσο και τα πόσα αντέχουμε.

Πέφτουμε, ξανασηκωνόμαστε. Επιμένουμε υπομονεύοντας συνεχώς...

Χρειαζόμαστε τα θρησκευτικά μας στηρίγματα. Περισσότερη καθοδήγηση, τη σύσφιξη για βαθύτερη σχέση ανθρώπου με το ιερό, την εκκλησία, την αρμονία της φύσης, που είναι οι εκφραστές του κύκλου της ζωής κι ένα άλμα ηθικό, άλμα προς το φανερό φως!

Ο Θεός μας έδωσε τον πλούτο Του. Να εκτελούμε το έργο Του παράγοντας καρπούς αγάπης! Χρειαζόμαστε οχήματα υπαρξιακής ικανοποίησης, τόνωση, έμπνευση, επαγρύπνηση, σύνεση, εγγυοδοσία, ωραίες συνεργασίες, αλληλοενίσχυση κι αλληλοεύρεση, ταπεινή προσπάθεια για την ύψιστη απελευθέρωση της κοινωνίας.

Παράλληλες έννοιες αφορούν το συγκερασμό, τους συνεκτικούς δεσμούς με την απαρασάλευτη τάξη των εκκλησιαστικών θεσμών και τους κρίκους με την παιδεία και τον πολιτισμό. Σύγκρουση πίστης και επιστήμης δεν υπάρχει. Μόνο ιερή αγανάκτηση και θεμελιακή απαίτηση, γιατί έχουμε πάθει αποπνευματοποίηση και δομική κρίση που θολώνει το μέλλον κι αγγίζει την ψυχή μας και την γενιά των παιδιών μας.

Κρίση ηθική, πνευματική, υπαρξιακή. Κρίση ανεπάρκειας, εγγύτητας, λογικής και κρίση διπλής εμπιστοσύνης. Πρέπει να εγκατασταθεί το τρίπτυχο: **της εθνικής, θρησκευτικής και οικογενειακής ειρήνης**. Η διαφυγή της κρίσης με κάποιο τρόπο να αποτελέσει ένα τέλος για μια άλλη αρχή. Να εξέλθουμε πιο δυνατώτεροι κι αποτελεσματικοί σε μια άλλη κοινωνία, μια άλλη ελευθερία σ' όλες τις διαστάσεις της.

Υπάρχουν κόσμοι θάλασσας μέσα μας κι αλλεπάλληλα κύματα πόνου.

Φευγατίζεται η χαρά. Αγνοούμε τα μηνύματα της καρδιάς μας. Δε μας αγκαλιάζει η τρυφεράδα. Δυσπιστούμε. Επιλέγουμε δυστυχώς μάσκες που δεν τις αντέχουμε.

Ένα ευχαριστώ, ένα σ' αγαπώ, μια συγγνώμη, ένα παρακαλώ και το χαίρετε είναι λέξεις κλειδιά που ανοίγουν την καρδιά. Λέξεις με τόση βαρύτητα κι ελαφρύτητα που χαρακτηρίζουν την ουσία της επικοινωνίας! «Χαίρετε». «Ειρήνη υμίν» είναι τα γλυκύτατα λόγια του Ιησού Χριστού προς τους μαθητές του μετά την Ανάσταση. Καρπιασμένες λέξεις που πρέπει να κρέμονται απ' τα χείλη όπως τα δάκρυα απ' τα μάτια. Όμως ο εγωισμός δεν τις αφήνει, ταΐζει την περηφάνια. Μένουν τα παράπονα.

Στους ιστούς της ζωής υπάρχει μίγμα από γλυκές και πικρές σκέψεις, ακροβασίες διχασμοί, τελώνιες υποκρισίες και διαψεύσεις.

Νοσταλγικές σκηνές που τις σκεφτόμαστε με αγαλλίαση και πονεμένες καρδιές που διψούν να νιώσουν θετικά συναισθήματα!

Στα στήθη μας φωλιάζει ο ξεδιάντροπος φόβος για το αύριο.

Γονεϊκή αγωνία, αφώτιστα τα όνειρα των νέων. Φεύγουν απ' τη σπιτική θαλπωρή για να πάνε σ' άλλες χώρες να φυτέψουν δέντρα και λουλούδια. Λείπει η χαρά και η αυτοπεποίθησή τους. Λείπει το όραμα! Χάνονται τα μέτρα. Μας δυναστεύουν. Λείπει η έννοια της πολιτικής ευθύνης. Ας δοθεί η δέουσα προσοχή.

Στο πνεύμα διαφάνειας και ειλικρίνειας προσμένουμε να σηκωθεί η άγκυρα της ελπίδας ν' ατενίσουμε το μέλλον με άλλο βλέμμα. Με βαθιά και ειλικρινή μετάνοια η καταφυγή μας, η στήριξη μας, η ελπίδα μας, η σωτηρία μας βρίσκεται στον Κύριο των Δυνάμεων.

Επικεντρωνόμαστε σε ότι προωθεί την επικράτηση της αγάπης και της εμπιστοσύνης. Σ' ότι προσπορίζει το άρωμα της χαράς και της ψυχικής γαλήνης! **Στα προϊόντα της ψυχής και του μυαλού:** πίστη, γνώση, ευθυκρισία, τρυφερότητα, θαυμασμό, ευαισθησία, καθαρές σκέψεις, συγχώρεση και μεταμέλεια με **Θεμέλιο:** τη θεοσέβεια.

Τα όρια της ψυχής και του Θεού είναι απέραντα...

Εκχύλισμα

*«Ο θησαυρός των αγαθών
και ζωής χορηγός...»*

Ρέει τ' άγιο φως, γυρίζει η σκέψη...

Απολαμβάνουμε την πλούσια δωρεά
απ' τον λύχνο του αγίου πνεύματος.
Υφαίνεται δίχτυ προστασίας
όλη η κτίση βρίσκει την ύπαρξή της
υπό την σκέπη της Παναγίας.

Υψώνουμε το βλέμμα στον Ουρανό
που' χει άστρα κι ελπίδα
τ' όνειρα τραβάνε ανοιχτά
με τ' αγέρι... με το κύμα...

Τ' ακούει το Σύμπαν
και μας τα επιστρέφει...

Στιγμιαία, ανυπόταχτα δάκρυα
κυλούν απ' της ψυχής τα μάτια
λαμπυρίζουν στη σκέψη
καθρεφτίζοντας την ολόγυμνη αλήθεια.
Φλογίζουν τα σωθικά
απ' αγάπη και πίστη καθαρή.

Η καλή κι αγαθή καρδιά μας
καλλωπίζεται σε ξέφωτα αρετών,
συνειδητής ομολογίας
κι αληθινής μετανοίας.

Ζωή και θάνατος:

Ένας ανοιχτός ανθός!

Το πετάρισμα μιας πεταλούδας!

Ένας κύκλος χρόνος!

Ένας γαλάζιος Ουρανός!